

STANOWISKO NACZELNEJ RADY KOŚCIOŁA ZIELONOŚWIĄTKOWEGO W RP W SPRAWIE WIECZERZY PAŃSKIEJ

1. Uczestnicząc w Wieczerzy Pańskiej pod dwiema postaciami: chleba i wina, Kościół wspomina śmierć Chrystusa. Akt ten określa się następującymi terminami:

- Wieczerza Pańska (1 Kor 11,20)
- Łamanie Chleba (Mt 26,26; Mk 14,22; Łk 22,19; Dz 2,42.46; 20,7; 1 Kor 10,16.17ab; 11,23.26-28)
- Stół Pański (1 Kor 10,21)
- Kielich i chleb (1 Kor 10,16.17.21; 11,25-28)
- Komunia w znaczeniu wspólnoty (1 Kor 10,17.21.30; 1 Kor 10,16.18.20)
- Eucharystia w znaczeniu dziękczynienia (Mt 26,26; Mk 14,22n; Łk 22,19; 1 Kor 11,24).

W niniejszym oświadczeniu używa się terminu Wieczerza Pańska.

2. Ustanowienie Wieczerzy Pańskiej opisują trzej pierwsi Ewangelisci (Mt 26,26-29; Mk 14,22-26; Łk 22,19-20) i apostoł Paweł (1 Kor 11,23-32). Wieczerza swoimi korzeniami sięga uczty paschalnej (Wj 12; por. Łk 22,15). Aby lepiej zrozumieć intencje Pana Jezusa, należy rozważać wydarzenia Wieczerzy w nawiązaniu do wyjścia Izraelitów z Egiptu, a szczególnie wszystkiego, co dotyczy baranka paschalnego i samego przebiegu uczty paschalnej. Izrael miał obchodzić Paschę na pamiątkę zbawczego wydarzenia (Wj 12,14). Obchodzenie Paschy należało do przykazań nałożonych przez Boga na Izraela (Wj 12,14; por. Łk 22,19; 1 Kor 11,24.25), a łamanie tego nakazu obwarowane było groźbą usunięcia z ludu (Lb 9,13). Zgodnie z nauką apostolską, „naszą Paschą” jest Chrystus (1 Kor 5,7), co czyni ze śmierci i zmartwychwstania Pana centralne wydarzenie wdziejach zbawienia. Z tego też powodu wspomnianie (anamnesis) wydarzenia Krzyża jest istotnym elementem chrześcijańskiego nabożeństwa.

3. Udział w Wieczerzy Pańskiej jest uczestniczeniem przez wiarę w jedynej, zbawczej ofierze Jezusa Chrystusa, złożonej na krzyżu.

4. Obecność Chrystusa w Wieczerzy Pańskiej jest rzeczywista, ale duchowa, nie materialna.

5. Wieczerza Pańska nie jest składaniem Chrystusa w ofierze i nie ma w niej żadnej innej ofiary, poza ofiarą uwielbienia i dziękczynienia (Hbr 13,15), jaką chrześcijanie nieustannie składają Bogu za Jezusa Chrystusa.

6. Chrystus nakazał błogosławić chleb i wino, by w ten sposób poświęcić je, jako widzialne znaki Jego niewidzialnego Ciała i Krwi.

7. Elementy Wieczerzy Pańskiej, chleb i wino, w taki sposób odnoszą się do Chrystusa, że można je nazywać Jego Ciałem i Krwią (1 Kor 10,16), choć w swojej istocie i naturze nie przestają być one nadal rzeczywistym chlebem i winem.

8. Spożywanie chleba i picie wina podczas Wieczery Pańskiej musi być połączone z wiarą, gdyż elementy te same w sobie nie mają mocy sprawczej, a stają się sądem dla tych, którzy podchodzą do tych świętych znaków bez wiary.

9. Wieczera Pańska to widzialne Słowo, przez które Kościół głosi śmierć Pana, Jego zmartwychwstanie i powtórne przyjście w chwale; jest też świadectwem jedności Kościoła.

10. Wieczera Pańska obejmuje:

- rozważanie stosownych fragmentów Pisma Świętego (w tym słów Ustanowienia 1 Kor 11,23- 26),
- modlitwę dziękczynną i błogosławieństwo poszczególnych elementów,
- łamanie i spożywanie chleba oraz picie z kielicha.

11. Materią Wieczery Pańskiej jest chleb i wino.

- Chleb może być zarówno przaśny (na pamiątkę macy spożywanej w czasie Ostatniej Wieczery), jak i zwykły, tj. kwaszony (na pamiątkę Chrystusa, który stał się nowym zaczynem).
- Wino powinno być gronowe. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie soku winogronowego.

12. Wieczere Pańską sprawuje się zasadniczo w ramach nabożeństwa zborowego.

13. Wieczera Pańska powinna być godnie sprawowana przez pastora lub inną uprawnioną osobę.

14. Do Wieczery Pańskiej mają prawo przystępować wyłącznie osoby nawrócone i ochrzczone.

15. W Wieczery Pańskiej nie mogą uczestniczyć osoby, które w ramach dyscypliny zborowej zostały tego prawa pozbawione.

16. Po zakończeniu nabożeństwa pobłogosławione dary powinny być traktowane z poszanowaniem.

17. Wieczere Pańską można sprawować również w miejscu przebywania osób chorych i niedołączonych. Należy przy tym zadbać o właściwą i godną oprawę tej uroczystości.